

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-219-08

Druk nr 1516
Warszawa, 15 grudnia 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**-o zmianie ustawy o Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa wraz z
projektami aktów wykonawczych.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Skarbu Państwa.

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

Art. 1. W ustawie z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Prokuratoria Generalna jest niezależna w zakresie czynności podejmowanych w ramach zastępstwa procesowego Skarbu Państwa oraz co do treści wydawanych opinii prawnych.”;

2) w art. 4:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wyłączone zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym, z zastrzeżeniem art. 8b ust. 5;”;

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących praw lub interesów Skarbu Państwa, a także regulujących postępowania przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi.”;

b) uchyla się ust. 4,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Prokuratoria Generalna nie wykonuje zastępstwa procesowego:

1) państwowych osób prawnych;

2) Skarbu Państwa w postępowaniu karnym.”;

3) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Przy wykonywaniu zadań Prokuratoria Generalna współdziała z:

1) organami władzy publicznej,

- 2) państwowymi jednostkami organizacyjnymi niemającymi osobowości prawnej,
 - 3) organami jednostek samorządu terytorialnego i innymi podmiotami, którym powierzono wykonywanie zadań publicznych na podstawie ustaw lub porozumień,
 - 4) organami administracji rządowej i innymi podmiotami uprawnionymi na podstawie odrębnych przepisów do reprezentowania Skarbu Państwa
- zwanymi dalej „podmiotami reprezentującymi Skarb Państwa”.

2. Prokuratoria Generalna przy wykonywaniu zadań współdziała również z państwowymi osobami prawnymi.

3. Prokuratoria Generalna, w ramach współdziałania, o którym mowa w ust. 1, może żądać i otrzymywać informacje i dokumenty, stanowiące tajemnicę prawnie chronioną, niezbędne do wykonywania zastępstwa procesowego Skarbu Państwa lub zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 – 3.”;

4) uchyla się art. 6;

5) art. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„Art. 7. 1. W postępowaniach przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi w stosunkach międzynarodowych Prokuratoria Generalna bierze udział na wezwanie organu władzy publicznej, jeżeli zachodzi konieczność ochrony praw lub interesów Skarbu Państwa.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Prokuratoria Generalna może, na wniosek organu władzy publicznej, przejąć zastępstwo Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli wymaga tego ochrona ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa. W takim przypadku przepisy art. 13 i 14 stosuje się odpowiednio.

3. Prokuratoria Generalna może odmówić przejęcia zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, chyba że wykonywanie zastępstwa polecił Prezes Rady Ministrów lub minister właściwy do spraw Skarbu Państwa. Prezes Rady Ministrów lub minister właściwy do spraw Skarbu Państwa mogą polecić wykonywanie zastępstwa

Rzeczypospolitej Polskiej również wtedy, jeżeli Prokuratoria Generalna odmówiła przejęcia tego zastępstwa innemu organowi władzy publicznej.

4. Odmowę przejęcia zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej Prokuratoria Generalna uzasadnia na piśmie i doręcza wnioskodawcy.

5. Stanowisko Prokuratorii Generalnej w przedmiocie odmowy przejęcia zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej jest wiążące, z zastrzeżeniem ust. 3 zdanie drugie.

Art. 8. 1. Zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną jest obowiązkowe do zakończenia sprawy, z zastrzeżeniem art. 8b ust. 1:

- 1) w sprawach rozpoznawanych w pierwszej instancji przez sąd okręgowy;
- 2) w sprawach:
 - a) o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,
 - b) o stwierdzenie zasiedzenia
– jeżeli wartość przedmiotu sprawy przewyższa kwotę 1.000.000 zł;
- 3) w sprawach rozpoznawanych przez sądy polubowne, niezależnie od tego, czy miejsce postępowania przed tym sądem znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, czy też poza jej granicami lub nie jest oznaczone.

2. W sprawach wymienionych w ust. 1 pkt 2 obowiązkowe zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną nie ustaje mimo obniżenia się w toku sprawy wartości przedmiotu sprawy do kwoty 1.000.000 zł lub poniżej.”;

6) po art. 8 dodaje się art. 8a i 8b w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Prokuratoria Generalna z urzędu lub na wniosek podmiotu reprezentującego Skarb Państwa może przejąć zastępstwo procesowe Skarbu Państwa w każdej sprawie, jeżeli wymaga tego ochrona ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa. Przejęcie zastępstwa procesowego Skarbu Państwa może nastąpić w każdym stadium postępowania.

2. Stanowisko Prokuratorii Generalnej w przedmiocie przejęcia zastępstwa procesowego Skarbu Państwa jest wiążące. Odmowę przejęcia zastępstwa procesowego Skarbu Państwa Prokuratoria Generalna uzasadnia na

piśmie i doręcza wnioskodawcy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, Prokuratoria Generalna zawiadamia sąd o przejęciu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa. Do zawiadomienia Prokuratoria Generalna załącza jego odpisy dla stron lub uczestników postępowania.

Art. 8b. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 8 ust. 1, Prokuratoria Generalna, za zgodą lub na wniosek podmiotu reprezentującego Skarb Państwa, może przekazać temu podmiotowi do prowadzenia sprawę lub grupę spraw, z wyjątkiem spraw, w których występuje istotne zagadnienie prawne oraz potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub rozbieżności w orzecznictwie sądów.

2. Przekazanie sprawy lub grupy spraw do prowadzenia może nastąpić przed wszczęciem lub w każdym stadium postępowania.

3. Jeżeli przekazanie sprawy lub grupy spraw do prowadzenia nastąpiło przed wszczęciem postępowania, podmiot reprezentujący Skarb Państwa zawiadamia sąd o przejęciu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa wraz z pismem wszczynającym postępowanie. Do zawiadomienia sądu o przejęciu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa, podmiot reprezentujący Skarb Państwa załącza jego odpisy dla stron lub uczestników postępowania.

4. Jeżeli przekazanie sprawy lub grupy spraw do prowadzenia nastąpiło po wszczęciu postępowania, Prokuratoria Generalna zawiadamia sąd o przekazaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa podmiotowi reprezentującemu Skarb Państwa. Do zawiadomienia sądu o przekazaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa, Prokuratoria Generalna załącza jego odpisy dla stron lub uczestników postępowania.

5. W przypadku przekazania podmiotowi reprezentującemu Skarb Państwa do prowadzenia sprawy lub grupy spraw, w których zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną jest obowiązkowe, podmiot ten wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa również przed Sądem Najwyższym.”;

7) uchyla się art. 9;

8) art. 11 otrzymuje brzmienie

„Art. 11. 1. Koszty postępowania w sprawie, w której Prokuratoria Generalna wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa, ponosi podmiot reprezentujący Skarb Państwa, którego dotyczy przedmiot tego postępowania, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa nie ponosi kosztów zastępstwa procesowego wykonywanego przez Prokuratorię Generalną.

3. Koszty zastępstwa procesowego zasądzone lub przyznane Skarbowi Państwa w sprawie, w której zastępstwo procesowe Skarbu Państwa wykonuje Prokuratoria Generalna, przysługują Skarbowi Państwa – Prokuratorii Generalnej. Koszty te są egzekwowane przez Skarb Państwa – Prokuratorię Generalną na podstawie tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności wydaną na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa procesowego.

4. W sprawach, w których Prokuratoria Generalna wykonuje zastępstwo Rzeczypospolitej Polskiej, ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;

9) w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku wyłącznego zastępstwa procesowego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, niezwłocznie po powzięciu wiadomości o zaistnieniu okoliczności, które czynią dopuszczalnym podjęcie czynności przed Sądem Najwyższym, podmiot reprezentujący Skarb Państwa przekazuje Prokuratorii Generalnej informacje i dokumenty zgromadzone w sprawie wraz ze swoim stanowiskiem co do potrzeby podjęcia czynności przed Sądem Najwyższym.”;

10) w art. 14 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio w przypadku określonym w ust. 3, jeżeli minister właściwy do spraw Skarbu Państwa nie złożył wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2.”;

11) w art. 15 ust. 1 – 3 otrzymują brzmienie:

„1. Czynności zastępstwa procesowego przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi wykonują wyłącznie radcowie Prokuratorii Generalnej.

2. Czynności zastępstwa procesowego mogą wykonywać również Prezes i wiceprezesi Prokuraturii Generalnej.

3. Dokumentem upoważniającym radcę Prokuraturii Generalnej do wykonywania czynności zastępstwa procesowego jest legitymacja służbowa, która zawiera w szczególności imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe radcy Prokuraturii Generalnej.”;

12) w art. 22 w ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W takim przypadku przepis art. 8a ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

13) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. W sprawach, w których zastępstwo procesowe Skarbu Państwa wykonuje Prokuratoria Generalna, sąd, trybunał lub inny organ orzekający dokonuje doręczeń pism i orzeczeń do Głównego Urzędu Prokuraturii Generalnej albo do właściwego oddziału Prokuraturii Generalnej.”;

14) w art. 25 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres i tryb współdziałania Prokuraturii Generalnej przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa z organami władzy publicznej, państwowymi osobami prawnymi, państwowymi jednostkami organizacyjnymi niemającymi osobowości prawnej oraz organami jednostek samorządu terytorialnego i innymi podmiotami, którym powierzono wykonywanie zadań publicznych na podstawie ustaw lub porozumień, w tym w szczególności zakres czynności wykonywanych w ramach współdziałania przez Prokuratorię Generalną i te podmioty, terminy wykonywania tych czynności oraz wymieniane informacje i dokumenty,
- 2) zakres i tryb współdziałania Prokuraturii Generalnej przy wykonywaniu zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej z organami władzy publicznej, w tym w szczególności zakres czynności wykonywanych w ramach współdziałania przez Prokuratorię Generalną i te organy, terminy wykonywania tych czynności oraz wymieniane informacje i dokumenty,

- 3) zakres i tryb współdziałania Prokuraturii Generalnej przy wydawaniu opinii prawnych z organami administracji publicznej i innymi podmiotami uprawnionymi na podstawie odrębnych przepisów do reprezentowania Skarbu Państwa
- mając na względzie zapewnienie należytej ochrony praw i interesów Skarbu Państwa oraz dostępu Prokuraturii Generalnej do niezbędnych informacji i dokumentów, a także uwzględniając wymogi wynikające z przepisów dotyczących właściwych postępowań.”;

15) w art. 43:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Radca wykonujący czynności zastępstwa procesowego jest uprawniony do dodatkowego wynagrodzenia w wysokości nie niższej niż 65 % kosztów zastępstwa procesowego zasądzonych lub przyznanych na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej albo na rzecz Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie, w której czynności te były przez niego wykonywane, jeżeli koszty te zostały ściągnięte od strony przeciwnej. Wysokość i termin wypłaty dodatkowego wynagrodzenia określa umowa cywilnoprawna.

1b. Jeżeli czynności zastępstwa procesowego w sprawie były wykonywane przez więcej niż jednego radcę, kwotę dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1a, Prezes Prokuraturii Generalnej dzieli między radców, z uwzględnieniem nakładu pracy poczynionego przez poszczególnych radców.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość wynagrodzenia zasadniczego radców Prokuraturii Generalnej i starszych radców Prokuraturii Generalnej,
- 2) stawki dodatku funkcyjnego osób pełniących w Prokuraturii Generalnej funkcje określone w art. 23 ust. 2 i 3 oraz w zarządzeniu, o którym mowa w art. 25 ust. 1

– z uwzględnieniem poziomu wynagrodzeń zasadniczych i dodatków funkcyjnych sędziów sądów powszechnych, przyjmując, że określone w ten sposób wynagrodzenie zasadnicze radców Prokuraturii Generalnej i starszych radców Prokuraturii Generalnej nie może przekraczać 130 % wynagrodzenia zasadniczego w najwyższej stawce awansowej odpowiednio

sędziego sądu okręgowego i sędziego sądu apelacyjnego, a najwyższy dodatek funkcyjny nie może przekraczać kwoty dodatku funkcyjnego przewidzianego dla prezesa odpowiedniego sądu.”;

16) w art. 55 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Radca ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za przewinienia służbowe, w tym za oczywistą obrazę przepisów prawa i za uchybienia godności zawodu.”;

17) po art. 56 dodaje się art. 56a w brzmieniu:

„Art. 56a. 1. W przypadku przewinienia służbowego mniejszej wagi, Prezes Prokuraturii Generalnej może udzielić radcy ostrzeżenia na piśmie, po uprzednim wysłuchaniu radcy. Przepis art. 61 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

2. Od ostrzeżenia radca może w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostrzeżenia na piśmie wystąpić do sądu pracy o uchylenie ostrzeżenia. Od orzeczenia sądu drugiej instancji skarga kasacyjna nie przysługuje.”;

18) w art. 65 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do ostrzeżenia, o którym mowa w art. 56a ust. 1, z tym że uprawnienie do uznania ostrzeżenia za niebyłe i zarządzenia jego wykreślenia przysługuje Prezesowi Prokuraturii Generalnej.”.

Art. 2. 1. Sprawy wszczęte przed właściwym sądem, trybunałem lub innym organem orzekającym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w których zgodnie z przepisami ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po dniu jej wejścia w życie, zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa jest obowiązkowe, prowadzi się na dotychczasowych zasadach.

2. Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa może przejąć do prowadzenia poszczególne sprawy lub grupy spraw, o których mowa w ust. 1, na podstawie art. 8a ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Sprawy przed Sądem Najwyższym, w których zgodnie z przepisami ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po dniu jej wejścia w życie, zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną

Skarbu Państwa jest wyłączne, prowadzi się na dotychczasowych zasadach, o ile przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały w sprawie podjęte czynności procesowe przed Sądem Najwyższym lub czynności procesowe związane z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowane przed sądem niższej instancji.

4. W sprawach, w których Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, zastępstwo to jest wykonywane przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa do zakończenia sprawy.

Art. 3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 25 ust. 4 oraz art. 43 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 oraz art. 43 ust. 2 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 264, poz. 2205 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 218, poz. 1592.

U Z A S A D N I E N I E

Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa (zwana dalej „Prokuratorią Generalną”) rozpoczęła działalność dnia 15 marca 2006 r. W toku dotychczasowej działalności nowej instytucji wyszły na jaw pewne luki prawne w ustawie z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa. Doświadczenia nabyte w związku z dotychczasowym funkcjonowaniem Prokuratorii Generalnej uzasadniają wprowadzenie zmian, których celem jest zapewnienie lepszej skuteczności zastępstwa procesowego Skarbu Państwa i zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej w postępowaniach przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi.

Podstawowa zmiana proponowana w projekcie dotyczy rozszerzenia zakresu spraw, w których obowiązkowe zastępstwo procesowe Skarbu Państwa będzie wykonywać Prokuratoria Generalna. Dotychczas Prokuratoria Generalna wykonuje – co do zasady – zastępstwo procesowe w sprawach o wartości przedmiotu sprawy przewyższającej 1 000 000 zł. Należy podkreślić, że granica 1 000 000 zł jest niedostosowana do rozwiązań przyjętych w Kodeksie postępowania cywilnego. Dlatego obecnie rozwiązanie takie budzi wątpliwości w praktyce sądowej. W wielu sprawach nie jest jasne, czy zastępstwo procesowe Skarbu Państwa powinno być wykonywane przez Prokuratorię Generalną czy też przez inny podmiot reprezentujący Skarb Państwa; szczególne problemy są związane ze zmianami wartości przedmiotu sporu (w tym w sytuacji, w której wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa od wartości przedmiotu sporu w pierwszej instancji) oraz z różnymi rodzajami współuczestnictwa procesowego. W konsekwencji przepisy ustawy w obecnym brzmieniu w wielu przypadkach nie dają jednoznacznej odpowiedzi, czy w konkretnej sprawie zastępstwo procesowe Skarbu Państwa powinno być wykonywane przez Prokuratorię Generalną.

Ponadto ocena dotychczasowej działalności Prokuratorii Generalnej wskazuje na wysoką skuteczność tej instytucji w wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa. Zasadne byłoby zatem rozszerzenie kompetencji Prokuratorii Generalnej w tym zakresie.

W praktyce sądowej pojawiły się postulaty objęcia zakresem zastępstwa procesowego wykonywanego przez Prokuratorię Generalną szerszej grupy spraw z udziałem Skarbu Państwa, a także uzależnienia kompetencji Prokuratorii Generalnej od właściwości rzeczowej sądów powszechnych. Zmiana proponowana w projekcie stanowi realizację tych postulatów. Obowiązkowe zastępstwo procesowe Prokuratorii Generalnej będzie wykonywane we wszystkich sprawach z udziałem Skarbu Państwa, które będą rozpoznawane przez sądy

okręgowe w pierwszej instancji i będzie ono wykonywane do czasu zakończenia sprawy. Oznacza to, że Prokuratoria Generalna będzie wykonywać – co do zasady – zastępstwo procesowe w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa 75 000 zł. Przyjęcie takiego rozwiązania nie tylko pozwoli rozszerzyć zakres zadań Prokuraturii Generalnej, ale także wyeliminuje występujące obecnie wątpliwości interpretacyjne związane ze zmianą wartości przedmiotu sprawy w toku postępowania czy też współuczestnictwem procesowym. Rozwiązanie zaproponowane w nowelizacji jest zatem łatwe do zastosowania w praktyce.

Wyjątek uczyniono dla postępowań w przedmiocie uzgodnienia treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym i stwierdzenia zasiedzenia, które są rozpoznawane przez sądy rejonowe bez względu na wartość przedmiotu sprawy. Sprawy te mają jednak niezwykle istotne znaczenie dla Skarbu Państwa. Dlatego zachowano rozwiązanie dotychczasowe, zgodnie z którym Prokuratoria Generalna wykonuje zastępstwo procesowe w tych sprawach – mimo że nie są one rozpoznawane w pierwszej instancji przez sądy okręgowe – jeżeli wartość przedmiotu sprawy przewyższa 1 000 000 zł.

Przechodząc do omówienia poszczególnych zmian, należy wskazać, co następuje.

Nadanie nowego brzmienia art. 2, a także ust. 1 – 3 w art. 15 ma charakter jedynie redakcyjny i jest podyktowane wyłącznie koniecznością zapewnienia jednolitości nazewnictwa „zastępstwo procesowe Skarbu Państwa” w obrębie całej ustawy, zgodnie z § 10 zasad techniki prawodawczej.

Zmiana proponowana w art. 4 ust. 1 pkt 5 ma na celu doprecyzowanie katalogu projektów aktów normatywnych, które mają być opiniowane przez Prokuraturię Generalną. W tym celu skorzystano z pojęcia „prawa lub interesy Skarbu Państwa”, które jest używane jednolicie na gruncie ustawy. Mając na uwadze, że ochrona praw i interesów Skarbu Państwa następuje nie tylko w przepisach prawa materialnego, ale przejawia się także w przepisach prawa procesowego, do opiniodawczych uprawnień Prokuraturii Generalnej dodano projekty aktów normatywnych regulujących postępowania przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi, jako że dotyczą one zasadniczej części działalności Prokuraturii Generalnej. Przyjęcie proponowanej zmiany umożliwi szerszy udział Prokuraturii Generalnej w procesie legislacyjnym, mimo jednoczesnego wyeliminowania uprawnienia do „inicjowania regulacji prawnych”, jako nieznajdującego literalnego odzwierciedlenia w Regulaminie pracy Rady Ministrów.

Uchylenie w art. 4 ust. 4 stanowi konsekwencję zmiany sposobu określenia właściwości Prokuraturii Generalnej – przez wprowadzenie kryterium właściwości rzeczowej sądu okręgowego. W takiej sytuacji wyłączenie zastępstwa procesowego Skarbu Państwa

w sprawach wymienionych w dotychczasowym art. 4 ust. 4 staje się zbędne, jako że wszystkie one są rozpoznawane przez sądy rejonowe. Po wprowadzeniu projektowanych zmian, sprawy wyłączone dotychczas przez art. 4 ust. 4 pozostaną zatem nadal poza zakresem właściwości Prokuraturii Generalnej.

Wymaga podkreślenia, że po uchyleniu w art. 4 ust. 4 Prokuratoria Generalna będzie wykonywać zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym we wszystkich sprawach (z wyjątkiem przypadku opisanego w projektowanym art. 8b ust. 5). Obecnie kwestia ta budzi wątpliwości i przyjmuje się raczej, że w sprawach wskazanych w dotychczasowym art. 4 ust. 4 nie zachodzi obowiązkowe zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorie Generalną przed Sądem Najwyższym.

Zmiana art. 4 ust. 5 ma na celu wyeliminowanie wątpliwości dotyczących udziału Prokuraturii Generalnej w postępowaniu karnym. Różnice między procedurą karną a procedurą cywilną sprawiają, że nie sposób w obecnym stanie prawnym precyzyjnie i wyczerpująco określić zasady reprezentacji Skarbu Państwa przez Prokuratorie Generalną w postępowaniu karnym.

Nowelizacja art. 5, w części odnoszącej się do projektowanego ust. 1 i 2 tego artykułu, ma charakter stricte legislacyjny; wprowadza definicję używanego w dalszej części ustawy pojęcia „podmiot reprezentujący Skarb Państwa”.

Dodanie w art. 5 ust. 3 ma zapewnić dostęp Prokuraturii Generalnej do tajemnic prawnie chronionych, niezbędnych do wykonywania zastępstwa procesowego Skarbu Państwa. Projektowane brzmienie art. 5 ust. 3 jednoznacznie przesądza, że Prokuratoria Generalna może otrzymywać informacje i dokumenty, stanowiące tajemnicę prawnie chronioną, tylko i wyłącznie wtedy, gdy wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa na rzecz konkretnie oznaczonego *stationes fisci*, a ponadto, gdy te informacje i dokumenty są bezpośrednio związane z konkretną sprawą, w której wykonuje zastępstwo procesowe, i są niezbędne do wykonywania tego zastępstwa. Projektowany jednocześnie przepis art. 4 ust. 5 pkt 1 wyraźnie wskazuje, że Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa nie wykonuje zastępstwa procesowego państwowych osób prawnych. Tym samym nie jest możliwe korzystanie przez Prokuratorie Generalną Skarbu Państwa z informacji i dokumentów, zawierających tajemnicę bankową, choćby dlatego, że nie będzie nigdy zastępowała Narodowego Banku Polskiego i innych banków państwowych, które wszystkie posiadają osobowość prawną.

W chwili obecnej nie jest możliwe sformułowanie wyczerpującego i zamkniętego katalogu informacji prawnie chronionych, do których dostęp byłby niezbędny do

wykonywania zastępstwa procesowego przez Prokuratorię Generalną. Dotychczasowe doświadczenia odnoszą się w zasadzie do tajemnicy skarbowej i tajemnicy medycznej, ale nie można wykluczyć, że w dalszych sprawach krąg tajemnic prawnie chronionych ulegnie poszerzeniu. Dlatego też przyjęcie stosowanej w praktyce formuły *lex specialis* skutecznie zapewnia możliwość wykonywania przez Prokuratorię Generalną jej ustawowego zadania – zastępstwa procesowego Skarbu Państwa.

Nie można też zapominać, że zgodnie z obowiązującym art. 13 ust. 1 ustawy o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa podmiot reprezentujący Skarb Państwa jest obowiązany przekazać Prokuratorii Generalnej wszelkie informacje i dokumenty niezbędne do wykonywania przez nią zastępstwa procesowego Skarbu Państwa, w tym informacje i dokumenty zawierające tajemnicę prawnie chronioną. Musi zatem istnieć w ustawie przepis, który zezwoli Prokuratorii Generalnej na wejście w posiadanie takich informacji i dokumentów.

Uchylenie art. 6 wynika z faktu, iż zastępstwo procesowe wykonywane przez Prokuratorię Generalną będzie uzależnione od właściwości rzeczowej sądu, a nie od rodzaju sprawy. W konsekwencji art. 6 staje się zbędny.

Zmiana art. 7 ustawy ma na celu usunięcie wątpliwości co do charakteru udziału Prokuratorii Generalnej w postępowaniu przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi w stosunkach międzynarodowych. W dodanym w art. 7 ust. 2 została przewidziana możliwość przejęcia zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej przez Prokuratorię Generalną na wniosek organu władzy publicznej, jeżeli wymaga tego ochrona ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa. Zachowanie dotychczasowego brzmienia w ust. 1 wraz z nowym ust. 2 pozwoli zatem jednoznacznie określić, w których postępowaniach przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi w stosunkach międzynarodowych Prokuratoria Generalna wykonuje zastępstwo Rzeczypospolitej Polskiej, w których zaś jedynie doradza podmiotowi reprezentującemu Rzeczpospolitą Polską. Obecnie kwestia ta stanowi źródło poważnych wątpliwości.

Ponadto zmiana art. 7, w części obejmującej dodanie ust. 3 – 5, zmierza do sprecyzowania przypadków, w których Prokuratoria Generalna fakultatywnie, a w których obligatoryjnie wykonuje zastępstwo Rzeczypospolitej Polskiej w postępowaniu przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi w stosunkach międzynarodowych. W projektowanym przepisie art. 7 ust. 3 generalna reguła (sformułowana w ust. 2 tego artykułu) fakultatywnego wykonywania przez Prokuratorię Generalną zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej, uzależnionego od jej arbitralnego stanowiska, doznaje

ograniczenia przez wykluczenie możliwości odmowy wykonywania zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy wykonywanie tego zastępstwa polecił Prezes Rady Ministrów lub minister właściwy do spraw Skarbu Państwa. Rozstrzygnięcie przyjęte w zdaniu pierwszym art. 7 ust. 3 umożliwia każdemu organowi władzy publicznej, w tym każdemu ministrowi, w każdym przypadku i w każdym czasie, bez uprzedniego składania wniosku do Prokuraturii Generalnej i bez uprzedniego wszczynania procedur zamówień publicznych w przedmiocie reprezentacji procesowej, wystąpienie do Prezesa Rady Ministrów lub ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa z inicjatywą wydania Prokuraturii Generalnej polecenia wykonywania zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej w konkretnej sprawie. Jest pewne, że inicjatywa taka nie pozostanie bez pozytywnej reakcji odpowiednio Prezesa Rady Ministrów lub ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, o ile będzie tego wymagała konieczność ochrony praw lub interesów Skarbu Państwa.

Ponadto, w celu zapewnienia skutecznej ochrony pozycji procesowych organów władzy publicznej, które nie skorzystały z możliwości wyprzedzającego uzyskania polecenia Prezesa Rady Ministrów lub ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa wykonywania zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej przez Prokuratorę Generalną, lecz najpierw wystąpiły bezpośrednio do Prokuraturii Generalnej o przejęcie tego zastępstwa i spotkały się z odmową, projektowany przepis art. 7 ust. 3 w zdaniu drugim stwarza zarazem możliwość uzyskania takiego polecenia ex post, nawet w razie wcześniejszej odmowy Prokuraturii Generalnej.

Zachowanie prawa wydania polecenia służbowego przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa wynika ze struktury organizacyjnej i hierarchii służbowej administracji rządowej, w tym zwłaszcza z nadzoru sprawowanego przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa nad Prokuratorę Generalną, a zarazem umożliwia innym ministrom uzyskanie szybkiej decyzji (czego mogą wymagać terminy proceduralne) co do przejęcia przez Prokuratorę Generalną zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej w postępowaniach przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi w stosunkach międzynarodowych.

Podstawowe znaczenie posiada zmiana art. 8 ustawy. Realizuje ona postulat objęcia zakresem zastępstwa procesowego wykonywanego przez Prokuratorę Generalną szerszej grupy spraw z udziałem Skarbu Państwa, a także uzależnienia zadań Prokuraturii Generalnej od właściwości rzeczowej sądów powszechnych.

Zgodnie z projektowaną zmianą zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorę Generalną będzie obowiązkowe do zakończenia sprawy:

- 1) w sprawach rozpoznawanych w pierwszej instancji przez sąd okręgowy;
- 2) w sprawach:

- a) o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,
 - b) o stwierdzenie zasiedzenia
- jeżeli wartość przedmiotu sprawy przewyższa kwotę 1 000 000 zł;
- 3) w sprawach rozpoznawanych przez sądy polubowne, niezależnie od tego, czy miejsce postępowania przed tym sądem znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czy też poza jej granicami lub nie jest oznaczone.

Skutkiem powyższej zmiany będzie pewne zwiększenie liczby spraw, w których Prokuratoria Generalna będzie wykonywać zastępstwo procesowe Skarbu Państwa. Według informacji otrzymanej od Ministra Sprawiedliwości – sporządzonej na podstawie danych przygotowanych przez sądy okręgowe – w 2007 r. zostało wszczętych ok. 1.500 spraw z udziałem Skarbu Państwa, w których Prokuratoria Generalna dotychczas nie zastępowała Skarbu Państwa, a miałyby pełnić taką funkcję po zmianach dokonanych na mocy projektowanej nowelizacji (w podanej liczbie spraw nie uwzględniono postępowań, w których dokonano zwrotu pozwu, gdyż w takiej sytuacji potrzeba wykonywania czynności zastępstwa procesowego – co do zasady – nie występuje). Przedmiotem tych spraw są przede wszystkim roszczenia odszkodowawcze osób osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych (515) oraz roszczenia odszkodowawcze związane z działalnością sądów powszechnych, sądów administracyjnych i prokuratury (464).

Jednocześnie projektowana nowelizacja rozstrzyga wątpliwości co do zakresu kompetencji Prokuratorii Generalnej w sprawach dotyczących bezprawia lub zaniechania legislacyjnego. Nowelizacja przewiduje, że Prokuratoria Generalna będzie wykonywać zastępstwo procesowe we wszystkich sprawach dotyczących bezprawia lub zaniechania legislacyjnego – niezależnie od tego, czy wynikają one z wydania lub niewydania ustawy czy też aktu podustawowego – które należą do właściwości rzeczowej sądów okręgowych.

Wprowadzenie w art. 8 ust. 2 ma służyć utrwaleniu kompetencji Prokuratorii Generalnej mimo obniżenia się w toku postępowania wartości przedmiotu sprawy. Przepis art. 8 ust. 2 dotyczy jedynie spraw, w których właściwość Prokuratorii Generalnej będzie wyznaczana w oparciu o wartość przedmiotu sprawy. W pozostałych sprawach analogiczny efekt będzie osiągnięty przez utrwalenie właściwości sądu na podstawie art. 15 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego.

Dodanie art. 8a ma na celu uporządkowanie przepisów dotyczących przejmowania przez Prokuratorie Generalną zastępstwa procesowego w sprawach, które nie należą do jej zadań ustawowych. Obecnie kwestia ta jest uregulowana w art. 6 (uchylanym), art. 8 (zmienianym) i art. 9 (uchylanym). Przepisy te są niespójne i rodzą wątpliwości

interpretacyjne. Dodanie art. 8a wprowadzi jednolitą zasadę, że Prokuratoria Generalna – zarówno na wniosek, jak i z urzędu – będzie mogła przejąć zastępstwo procesowe Skarbu Państwa w każdej sprawie, jeżeli wymaga tego ochrona ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa.

Wymaga podkreślenia, że nowy art. 8a ust. 3 wprowadza zasadę, że Prokuratoria Generalna o przejęciu zastępstwa procesowego zawiadamia jedynie sąd, dołączając odpisy zawiadomienia dla innych stron lub uczestników postępowania. Obecnie obowiązuje wadliwa regulacja, zgodnie z którą strony (uczestnicy) postępowania o przejęciu zastępstwa procesowego przez Prokuratorię Generalną są zawiadamiane dwukrotnie – raz bezpośrednio, drugi raz za pośrednictwem sądu. Po przyjęciu projektowanej nowelizacji zawiadomienie to będzie odbywać się jedynie za pośrednictwem sądu.

Projektowany art. 8b ma na celu uelastycznienie wykonywania zastępstwa procesowego Skarbu Państwa. Jeżeli wpływ nowych spraw do Prokuratorii Generalnej po wejściu w życie zakładanej nowelizacji utrzyma się na poziomie z 2007 r., nie będzie potrzeby zatrudnienia dodatkowych radców Prokuratorii Generalnej do wykonywania zastępstwa procesowego przed sądami powszechnymi i Sądem Najwyższym. Natomiast w przypadku nieprzewidzianego przyrostu liczby nowych spraw, w szczególności jednorodnych, projektowany przepis pozwoli na podjęcie decyzji, czy należy zwiększyć zatrudnienie radców Prokuratorii Generalnej czy też można przekazać *stationes fisci* prowadzenie poszczególnych spraw lub ich grup przed sądami powszechnymi i Sądem Najwyższym. Ze spraw, jakie będą mogły być przekazane do prowadzenia podmiotowi reprezentującemu Skarb Państwa, wyłączono sprawy, w których występuje istotne zagadnienie prawne oraz potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub rozbieżności w orzecznictwie sądów. W tym względzie kierowano się specyfiką, a przede wszystkim trudnością i precedensowym charakterem tych spraw, znajdującym odzwierciedlenie również w art. 18, art. 390, art. 398⁹, art. 398¹¹ i art. 398¹⁷ Kodeksu postępowania cywilnego oraz art. 59 – 62 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 240, poz. 2052, z późn. zm.).

Konsekwencją regulacji zamieszczonej w projektowanym art. 8b jest jednoczesna zmiana art. 4 ust. 1 pkt 1, polegająca na dodaniu zastrzeżenia, że wyłączne zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym nie jest wykonywane przez Prokuratorię Generalną właśnie wtedy, gdy podmiotowi reprezentującemu Skarb Państwa Prokuratoria Generalna przekazała do prowadzenia sprawy, w których wykonywanie zastępstwa procesowego Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną jest obowiązkowe.

Uchylenie art. 9 (podobnie jak art. 6) jest następstwem zmiany art. 4 oraz dodania art. 8a, regulującego w sposób jednolity kwestię przejmowania zastępstwa procesowego przez Prokuratorię Generalną.

Zmiany wprowadzone w art. 11 ustawy (dodanie ust. 3 i 4, gdyż ust. 1 i 2 są powtórzeniem dotychczasowego brzmienia tych przepisów) są związane z nowelizacją art. 43 w zakresie dodania w tym przepisie ust. 1a i 1b. Zmiana art. 43 w tej części ma zaś na celu przyznanie radcom Prokuraturii Generalnej prawa do co najmniej 65 % kosztów zastępstwa procesowego zasądzonych lub przyznanych Skarbowi Państwa lub Rzeczypospolitej Polskiej w sprawach, w których czynności zastępstwa procesowego były wykonywane przez radców Prokuraturii Generalnej, przy czym wysokość i termin wypłaty tych kosztów określi umowa cywilnoprawna zawarta między Prokuratorią Generalną a radcą Prokuraturii Generalnej prowadzącym sprawę. Należy podkreślić, że przepis dotyczy jedynie kosztów faktycznie ściągniętych od strony przeciwnej. Nie powoduje to zatem obciążenia budżetu państwa. W aktualnym stanie prawnym mamy do czynienia z niczym nieuzasadnioną nierównością statusu prawnego osób wykonujących zastępstwo procesowe Skarbu Państwa. W drobniejszych sprawach, które nie są prowadzone przez Prokuratorię Generalną, koszty zastępstwa procesowego są wypłacane radcom prawnym zatrudnionym w państwowych jednostkach organizacyjnych Skarbu Państwa. Radcowie Prokuraturii Generalnej, prowadzący większe i trudniejsze sprawy, są zaś pozbawieni prawa do kosztów zastępstwa procesowego. Jest więc zasadne przyznanie tego prawa radcom Prokuraturii Generalnej. Należy podkreślić, że możliwość wypłacenia radcom Prokuraturii Generalnej wygranych przez nich i ściągniętych od drugiej strony kosztów zastępstwa procesowego będzie miała niewątpliwy efekt motywacyjny. Samo zaś dodanie w art. 11 ust. 3 i 4 pozwoli Prokuraturii Generalnej na egzekwowanie zasądzonych od drugiej strony kosztów zastępstwa procesowego.

Należy zauważyć, że koszty zasądzone lub przyznane Skarbowi Państwa z tytułu zastępstwa procesowego wykonywanego przez Prokuratorię Generalną, według szacunków z 2007 r., oscylują na poziomie około 500 tys. zł, a także, iż kwota ta, z uwagi na obowiązujące zasady ustalania kosztów zastępstwa procesowego (określone w art. 99 Kodeksu postępowania cywilnego i rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348, z późn. zm.), nie jest znacząca i jest każdorazowo uzależniona od liczby i rodzaju prawomocnie zakończonych spraw. Podkreślić trzeba także, że koszty te będą przysługiwać

radcy Prokuraturii Generalnej prowadzącemu sprawę tylko i wyłącznie wtedy, gdy rzeczywiście zostaną one ściągnięte od strony przeciwnej.

Należy podkreślić, że w stosunku do dodatkowego wynagrodzenia radców Prokuraturii Generalnej przyjęto rozwiązania tożsame z występującymi w art. 22⁴ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1059, z późn. zm.), przy czym występujące w art. 22⁴ ust. 2 ustawy o radcach prawnych pojęcie „kosztów zastępstwa sądowego” zostało zastąpione pojęciem „kosztów zastępstwa procesowego”. Dokonanie takiej korekty jest spowodowane przede wszystkim tym, że pojęcie „kosztów zastępstwa sądowego” ani też samo „zastępstwo sądowe” nie jest legalnie zdefiniowane w obowiązujących ustawach, zaś w ustawie o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa jednolicie i wyłącznie używa się pojęcia „zastępstwo procesowe” (w szczególności pojęcia takiego używa projektowany art. 11, stanowiący materialny warunek dopuszczalności zastosowania art. 43 ust. 1a). Ponadto „koszty zastępstwa procesowego” wykonywanego przez Prokuraturię Generalną odnoszą się nie tylko do wyłącznego zastępstwa procesowego Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym oraz zastępstwa procesowego Skarbu Państwa przed sądami powszechnymi, wojskowymi i polubownymi, ale również do zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi w stosunkach międzynarodowych. Powoduje to, że aparat pojęciowy właściwy ustawom dotyczącym postępowania przed polskimi organami wymiaru sprawiedliwości nie może być wprost odnoszony do sądownictwa międzynarodowego.

W ujęciu semantycznym pojęcie „kosztów zastępstwa procesowego” jest ponadto pojęciem o węższym zakresie niż pojęcie „kosztów zastępstwa sądowego”. Koszty zastępstwa procesowego wykonywanego przez Prokuraturię Generalną – zgodnie z art. 99 Kodeksu postępowania cywilnego – obejmują wyłącznie wynagrodzenie należne według przepisów o wynagrodzeniu adwokata, gdy tymczasem „koszty zastępstwa sądowego”, o których mowa w art. 22⁴ ust. 2 ustawy o radcach prawnych, rozciągają się na wszystkie czynności radcy prawnego określone w art. 91 Kodeksu postępowania cywilnego, a także obejmują wydatki radcy prawnego, wskazane w art. 98 § 3 Kodeksu postępowania cywilnego.

W tych warunkach zastosowanie literalnego powtórzenia sformułowań występujących w art. 22⁴ ust. 2 ustawy o radcach prawnych nie jest możliwe i nie jest adekwatne do statusu procesowego Prokuraturii Generalnej.

Nadanie nowego brzmienia art. 12 ust. 2 ma na celu doprecyzowanie przesłanek podjęcia czynności przed Sądem Najwyższym w przypadku wyłącznego zastępstwa procesowego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy, przez zastąpienie sformułowania

„zasadność podjęcia czynności” sformułowaniem o szerszym zakresie – „potrzebą podjęcia czynności”.

Dodanie w art. 14 przepisu ust. 5 jest podyktowane potrzebą wypełnienia istniejącej luki prawnej, przez uregulowanie sytuacji, w której wobec niemożności ustalenia podmiotu reprezentującego Skarb Państwa w określonej sprawie, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa – zgodnie z zachowywanym w mocy art. 14 ust. 3 – powinien złożyć do Prokuraturii Generalnej wnioski w przedmiocie czynności procesowych w sprawie, lecz zaniechał on dokonania takich czynności. Projektowany przepis przyjmuje, że w takich przypadkach Prokuratoria Generalna podejmuje czynności według swojego uznania, zawiadamiając o tym ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

Zmiana art. 22 ust. 4 stanowi legislacyjną konsekwencję zmian w art. 8.

Dodanie art. 23a usunie występujące niekiedy w praktyce wątpliwości w zakresie doręczania Skarbowi Państwa pism i orzeczeń w świetle art. 133 § 3 Kodeksu postępowania cywilnego. Zgodnie z projektowanym art. 23a w sprawach, w których zastępstwo procesowe wykonuje Prokuratoria Generalna, doręczeń Skarbowi Państwa będzie dokonywać się do Głównego Urzędu Prokuraturii Generalnej albo do właściwego oddziału Prokuraturii Generalnej, nie zaś do organu państwowej jednostki organizacyjnej reprezentującej Skarb Państwa.

Zmiana zawartego w art. 25 ust. 4 ustawy upoważnienia do wydania rozporządzenia jest konsekwencją ustalenia nowego brzmienia art. 7 ustawy, z którego ust. 2 wynika, iż Prokuratoria Generalna, na wniosek organu władzy publicznej, może przejąć zastępstwo Rzeczypospolitej Polskiej przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi w stosunkach międzynarodowych, jeżeli wymaga tego ochrona ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa. Z tego powodu konieczne stało się doprecyzowanie w rozporządzeniu trybu współdziałania Prokuraturii Generalnej z organami władzy publicznej przy wykonywaniu zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej. Uzupełniono również zawarte w art. 25 ust. 4 upoważnienie do wydania rozporządzenia przez Prezesa Rady Ministrów o zakres i tryb współdziałania Prokuraturii Generalnej z podmiotami reprezentującymi Skarb Państwa przy wydawaniu opinii prawnych, co zapewni właściwe współdziałanie Prokuraturii Generalnej z państwowymi jednostkami organizacyjnymi, które wystąpiły o wydanie opinii prawnej na podstawie art. 10 ustawy.

Proponowana zmiana art. 43 ust. 2 ustawy ma umożliwić rzeczywiste powiązanie wysokości wynagrodzeń radców Prokuraturii Generalnej z wynagrodzeniami sędziów sądów powszechnych. Takie były bowiem pierwotne założenia ustawy o Prokuraturii Generalnej

Skarbu Państwa. Nie wzięto jednak pod uwagę, że w przypadku wynagrodzeń sędziów występują tzw. stawki awansowe. Tymczasem w aktualnym stanie prawnym wynagrodzenie radców Prokuraturii Generalnej jest powiązane z wynagrodzeniami sędziów jedynie w pierwszej stawce awansowej.

Proponowana nowelizacja opiera się na założeniu, że wysokość wynagrodzeń radców Prokuraturii Generalnej nie może przewyższać wynagrodzeń sędziów; może natomiast być od nich niższa. Zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 2008 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia zasadniczego i stawek dodatku funkcyjnego dla radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 73, poz. 428) wysokość wynagrodzeń radców Prokuraturii Generalnej mieści się w granicach od 70 do 130 % wynagrodzenia sędziego sądu okręgowego w pierwszej stawce awansowej, zaś starszego radcy – od 70 do 130 % wynagrodzenia sędziego sądu apelacyjnego w pierwszej stawce awansowej. Należy jednak wziąć pod uwagę fakt, iż – w przeciwieństwie do sędziów – wynagrodzenia radców Prokuraturii Generalnej są obciążone składkami na ubezpieczenie społeczne.

Należy wskazać, że obecne wynagrodzenia radców Prokuraturii Generalnej nie są znacząco wyższe niż wynagrodzenia radców prawnych zatrudnionych w niektórych państwowych lub samorządowych jednostkach organizacyjnych. Jednocześnie ogólnie oceniane warunki zatrudnienia w Prokuraturii Generalnej są znacznie bardziej restrykcyjne niż warunki zatrudnienia w tych jednostkach. Zgodnie z art. 38 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa radca Prokuraturii Generalnej nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia, z wyjątkiem zatrudnienia na stanowisku naukowym, naukowo-dydaktycznym lub dydaktycznym. Zatrudnienie w Prokuraturii Generalnej wiąże się w przypadku radcy prawnego z koniecznością zawieszenia prawa do wykonywania zawodu, zaś w przypadku adwokata – z koniecznością skreślenia z listy adwokatów. Takimi ograniczeniami nie są objęci radcowie prawni zatrudnieni w państwowych lub samorządowych jednostkach organizacyjnych. Ograniczenia radców Prokuraturii Generalnej w zakresie dodatkowego zatrudnienia są porównywalne z przepisami dotyczącymi sędziów lub prokuratorów.

W przeciwieństwie do radców prawnych zatrudnionych na podstawie umowy o pracę w państwowych lub samorządowych jednostkach organizacyjnych radcowie Prokuraturii Generalnej nie mogą podejmować dodatkowego zatrudnienia na stanowisku radcy prawnego na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej, a także korzystać z tzw.

radcowskiego wymiaru czasu pracy, zgodnie z którym radca prawny musi przebywać w siedzibie jednostki organizacyjnej jedynie przez 2/5 tygodniowego wymiaru czasu pracy.

Tymczasem Prokuratoria Generalna prowadzi najważniejsze dla Skarbu Państwa sprawy. Od początku swojej działalności – czyli od dnia 15 marca 2006 r. do dnia 31 grudnia 2007 r. – Prokuratoria Generalna prowadziła 3.824 sprawy (w szczególności spraw sądowych 2.930, opinii prawnych 170, opinii legislacyjnych 506). Spośród tych spraw 1.511 zostało wszczętych w 2006 r., zaś 2.313 spraw zostało wszczętych w 2007 r. Łączna wartość przedmiotu sporu w sprawach sądowych prowadzonych przez Prokuratorię Generalną wynosi ok. 19,4 mld zł, 175 mln USD i 115,9 mln euro (w tym w sprawach wszczętych w 2007 r.: 12,1 mld zł, 19,3 mln USD, 113,6 mln euro). Istotne znaczenie wśród spraw prowadzonych przez Prokuratorię Generalną mają sprawy toczące się przed Sądem Najwyższym (734), sprawy arbitrażowe (16) oraz sprawy przed sądami międzynarodowymi (38).

Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że radcowie Prokuratorii Generalnej prowadzą sprawy przed sądami polubownymi także w sytuacji, gdy postępowanie jest prowadzone w języku obcym. Dotychczas reprezentacja Skarbu Państwa w takich sprawach była powierzana zewnętrznym kancelariom prawniczym, co oznaczało konieczność wypłacania im wynagrodzeń w wysokości kilkuset euro za godzinę pracy zatrudnionych w nich prawników.

Na uwagę zasługuje również skuteczność Prokuratorii Generalnej w wykonywaniu powierzonych jej zadań. Do końca 2007 r. Prokuratoria Generalna uzyskała korzystne rozstrzygnięcie dla Skarbu Państwa w 586 sprawach. Niekorzystne dla Skarbu Państwa orzeczenie zostało wydane w 50 sprawach. W inny sposób (np. przez połączenie spraw przez sąd, zawezwanie do próby ugodowej, odpowiedź na pytanie prawne przez Sąd Najwyższy) zakończonych zostało 410 spraw. Ogółem do końca 2007 r. Prokuratoria Generalna zakończyła 1.046 spraw.

W prowadzonych przez Prokuratorię Generalną sprawach, w których uzyskała ona korzystne dla Skarbu Państwa rozstrzygnięcia, zostały prawomocnie oddalone roszczenia wobec Skarbu Państwa o wartości ok. 2,2 mld zł. W sprawach zakończonych niekorzystnym rozstrzygnięciem uwzględniono roszczenia wobec Skarbu Państwa o łącznej wartości ok. 33 mln zł. Zatem skuteczność Prokuratorii Generalnej w sprawach przeciwko Skarbowi Państwa wynosi ponad 98 %.

Ponadto w sprawach prowadzonych przez Prokuratorię Generalną zasądzono prawomocnie na rzecz Skarbu Państwa roszczenia o wartości ok. 23 mln zł, zaś oddalono roszczenia Skarbu Państwa o wartości ok. 280 tys. zł.

Jednakże utrzymanie dotychczasowych warunków zatrudnienia radców Prokuraturii Generalnej może spowodować odpływ najlepszych radców, ponieważ wynagrodzenia w kancelariach prawniczych i podmiotach prywatnych są zdecydowanie wyższe. Bardziej atrakcyjne – biorąc pod uwagę wymiar czasu pracy, możliwość dodatkowego zarobkowania oraz udział w kosztach zastępstwa procesowego – są także warunki zatrudnienia w niektórych państwowych i samorządowych jednostkach organizacyjnych.

Dokonywana korekta górnego progu wynagrodzeń zasadniczych radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej nie spowoduje automatycznej podwyżki ich wynagrodzeń. Wysokość wynagrodzeń zasadniczych radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej nadal pozostanie w konstrukcji „widełkowej”, a o ich rzeczywistym wymiarze nadal będzie decydować Prezes Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w ramach środków przyznanych na wynagrodzenia w ustawie budżetowej. Ponadto należy zauważyć, że wynagrodzenia zasadnicze radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej nie są objęte mnożnikowym systemem wynagrodzeń i związaną z nim waloryzacją, co powoduje, że ewentualne zmiany kwot bazowych i średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń nie będą miały bezpośredniego przełożenia na te wynagrodzenia.

Zakładana korekta górnego progu wynagrodzeń zasadniczych radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej nie wpłynie na wielkość środków przewidzianych w projekcie budżetu państwa na wynagrodzenia w Prokuraturii Generalnej w 2009 r.

Powiązanie wynagrodzeń radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej z poziomem wynagrodzeń zasadniczych i dodatków funkcyjnych sędziów sądów powszechnych, odpowiednio sądów okręgowych i sądów apelacyjnych, występuje w aktualnie obowiązującym art. 43 ust. 2 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Projektowana nowelizacja nie zmienia dotychczasowej, generalnej zasady ustawowej, a jedynie doprecyzowuje ją, wskazując wyłącznie, że „wynagrodzenie zasadnicze radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa nie może przekraczać 130 % wynagrodzenia zasadniczego w najwyższej stawce awansowej odpowiednio sędziego sądu okręgowego i sędziego sądu apelacyjnego, a najwyższy dodatek funkcyjny nie może przekraczać kwoty dodatku funkcyjnego przewidzianego dla prezesa odpowiedniego sądu”. Odniesienie do „najwyższej stawki awansowej” jest konieczne ze względu na wielość tych stawek, przewidzianą w art. 91 § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.). Zakładane uściślenie przepisu ustawowego ma na celu jedynie usunięcie potencjalnych wątpliwości interpretacyjnych, jakie

mogą pojawić się przy wykładni systemowej wytycznej zamieszczonej w dotychczasowym art. 43 ust. 2 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

Zmiana art. 55 ust. 1 ustawy ma charakter jedynie redakcyjny. Natomiast dodany art. 56a, a w konsekwencji – ust. 5 w art. 65, przewiduje możliwość udzielenia rady przez Prezesa Prokuraturii Generalnej ostrzeżenia w przypadku przewinienia służbowego mniejszej wagi. Wprowadzenie powyższej regulacji – spotykanej w regulacjach prawnych odnoszących się do innych zawodów prawniczych – ma na celu umożliwienie Prezesowi Prokuraturii Generalnej dyscyplinowania radców, w sytuacjach gdy waga przewinienia służbowego nie pozwala na wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

Art. 2 jest konieczny ze względu na zapewnienie właściwej reprezentacji Skarbu Państwa w toczących się już sprawach. Zgodnie z art. 2 ust. 1 – 3, sprawy wszczęte przed dniem wejścia w życie projektowanej nowelizacji będą prowadzone na zasadach dotychczasowych. Dodatkowo, dla uniknięcia jakichkolwiek wątpliwości interpretacyjnych, art. 2 ust. 4 rozstrzyga, że we wszystkich sprawach, w których Prokuratura Generalna wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa w dniu wejścia w życie ustawy, będzie wykonywała to zastępstwo aż do zakończenia sprawy.

Zgodnie z art. 3 przepisy wykonawcze wydane na podstawie zawierających upoważnienie do ich wydania przepisów zmienianych projektowaną ustawą będą mogły pozostać w mocy do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

W art. 4 zakłada się wejście w życie projektowanej ustawy po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia, zgodnie ze standardem wskazanym w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2007 r. Nr 68, poz. 449).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projektowana regulacja prawna oddziałuje bezpośrednio na Prokuratorię Generalną. Wpływa również na działalność sądów powszechnych, przed którymi rozszerzy się obowiązkowe zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną, a także na działalność niemających osobowości prawnej jednostek organizacyjnych reprezentujących Skarb Państwa.

2. Konsultacje społeczne

- 2.1. Projekt ustawy został opublikowany na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w Biuletynie Informacji Publicznej. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).
- 2.2. Projekt ustawy został zaopiniowany przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego oraz Krajową Radę Sądownictwa. Organy te nie zgłosiły uwag do projektu ustawy.

3. Wpływ projektowanej regulacji na sektor finansów publicznych

- 3.1. Analiza zebranych danych dotyczących łącznej liczby spraw z udziałem Skarbu Państwa wszczętych przed sądami okręgowymi w 2007 r. pozwala założyć, że projektowana nowelizacja – wskutek rozszerzenia zakresu obowiązkowego zastępstwa procesowego Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną – spowoduje sukcesywny wzrost liczby spraw prowadzonych przez Prokuratorię Generalną o ok. 1.500 spraw. Ponieważ jednak wzrost liczby spraw, w których Prokuratoria Generalna będzie wykonywać zastępstwo procesowe Skarbu Państwa, będzie rozłożony w czasie, nie zakłada się konieczności wzrostu liczby radców Prokuratorii Generalnej wykonujących zastępstwo procesowe przed sądami powszechnymi i Sądem Najwyższym. Realizacja dodatkowych zadań przy zachowaniu dotychczasowego poziomu zatrudnienia będzie możliwa dzięki dalszemu wzrostowi wydajności wykonywania zadań przez radców Prokuratorii Generalnej. Wynika to ze specjalizacji grup pracowników prowadzących poszczególne rodzaje spraw, co powoduje szybkie nabywanie doświadczenia zawodowego i pozwala poszczególnym radcom na prowadzenie większej liczby spraw bez obawy obniżenia

poziomu wykonywania zadań służbowych. Ponadto prowadzenie spraw przez Prokuratorię Generalną od ich wszczęcia nie tylko zapewni należyty poziom zastępstwa procesowego od sądu pierwszej instancji do Sądu Najwyższego włącznie, ale przede wszystkim zmniejszy pracochłonność poszczególnych spraw, eliminując wysiłek niezbędny do przygotowania stanowiska w sprawie przejętej dopiero na etapie postępowania przed Sądem Najwyższym – jak ma to miejsce w obecnym stanie prawnym. Niemniej jednak, wobec obciążenia Prokuratorii Generalnej zwiększonym zakresem zadań, należy liczyć się z koniecznością zwiększenia wynagrodzeń radców i starszych radców. Jak już jednak wskazano, bardzo dobre warunki zatrudnienia na rynku usług prawniczych sprawiają, że wzrost wynagrodzeń radców Prokuratorii Generalnej wydaje się nieunikniony. Będzie mogło to zresztą nastąpić jedynie w ramach środków na wynagrodzenia przewidzianych w budżecie Prokuratorii Generalnej na dany rok budżetowy.

- 3.2. Obecnie poza m.st. Warszawą Prokuratoria Generalna prowadzi ok. 600 spraw sądowych, w związku z czym w planie wydatków na 2008 r. została przewidziana kwota 140 tys. zł na krajowe podróże służbowe. Jak wynika z zebranych informacji na temat liczby spraw z udziałem Skarbu Państwa wszczętych przed sądami okręgowymi w 2007 r., projektowana regulacja prawna może spowodować wzrost liczby spraw w sądach pozawarszawskich o ok. 900, co będzie wymagać dodatkowo kwoty ok. 210 tys. zł rocznie na krajowe podróże służbowe.
- 3.3. Korekta górnego progu wynagrodzeń zasadniczych radców i starszych radców Prokuratorii Generalnej nie spowoduje automatycznej podwyżki ich wynagrodzeń. Wysokość wynagrodzeń zasadniczych radców i starszych radców Prokuratorii Generalnej nadal pozostanie w konstrukcji „widelkowej”, a o ich rzeczywistym wymiarze nadal będzie decydować Prezes Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa w ramach środków przyznanych na wynagrodzenia w ustawie budżetowej. Wynagrodzenia zasadnicze radców i starszych radców Prokuratorii Generalnej nie są objęte mnożnikowym systemem wynagrodzeń i związaną z nim waloryzacją, co powoduje, że ewentualne zmiany kwot bazowych i średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń nie będą miały bezpośredniego przełożenia na te wynagrodzenia. Korekta górnego progu wynagrodzeń zasadniczych radców i starszych radców Prokuratorii Generalnej nie wpłynie na wielkość środków przewidzianych w projekcie budżetu państwa na wynagrodzenia w Prokuratorii Generalnej w 2009 r.

- 3.4. Projektowana nowelizacja nie zmienia dotychczasowej, generalnej zasady ustawowej, a jedynie doprecyzowuje ją, uściślając wyłącznie, że „wynagrodzenie zasadnicze radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej nie może przekraczać 130 % wynagrodzenia zasadniczego w najwyższej stawce awansowej odpowiednio sędziego sądu okręgowego i sędziego sądu apelacyjnego, a najwyższy dodatek funkcyjny nie może przekraczać kwoty dodatku funkcyjnego przewidzianego dla prezesa odpowiedniego sądu”. Odniesienie do „najwyższej stawki awansowej” jest konieczne ze względu na wielość tych stawek, przewidzianą w art. 91 § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.). Nowelizacja stwarza wyłącznie możliwości potencjalnego zwiększenia wynagrodzeń tych radców, których tzw. wartość rynkowa jest najwyższa. Chodzi w szczególności o radców prowadzących sprawy największe i najbardziej skomplikowane – w tym toczące się w języku angielskim postępowania arbitrażowe oraz postępowania przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi w stosunkach międzynarodowych. Projektowana nowelizacja zwiększa szanse zatrzymania w Prokuraturii Generalnej najlepszych i najbardziej doświadczonych radców, a jednocześnie pozwala na prowadzenie racjonalnej polityki wynagrodzeń wobec wszystkich pracowników.
- 3.5. Koszty zasądzone lub przyznane Skarbowi Państwa z tytułu zastępstwa procesowego wykonywanego przez Prokuraturię Generalną, według szacunków z 2007 r., oscylują na poziomie około 500 tys. zł. Kwota ta, z uwagi na obowiązujące zasady ustalania kosztów zastępstwa procesowego, nie jest znacząca i jest każdorazowo uzależniona od liczby i rodzaju prawomocnie zakończonych spraw. Koszty te będą przysługiwać radcy lub starszemu radcy Prokuraturii Generalnej prowadzącemu sprawę tylko i wyłącznie wtedy, gdy rzeczywiście zostaną one ściągnięte od strony przeciwnej, co powoduje, że nie będą na ten cel potrzebne jakiegokolwiek środki z budżetu państwa.
4. Wpływ projektowanej regulacji na rynek pracy
Projektowana regulacja prawna nie wpłynie na rynek pracy.
5. Wpływ projektowanej regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość
Projektowana regulacja prawna pozostaje bez wpływu na przedsiębiorczość oraz konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki. Przyczyni się natomiast do

wzmocnienia ochrony interesów Skarbu Państwa w postępowaniach przed krajowymi i zagranicznymi organami orzekającymi.

6. Wpływ projektowanej regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja prawna pozostaje bez wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Projektowana regulacja a prawo Unii Europejskiej

Projektowana regulacja prawna nie jest objęta prawem Unii Europejskiej, a problematyka w niej ujęta jest pozostawiona swobodnemu uznaniu państw członkowskich. Projekt ustawy nie wymaga notyfikacji, o której mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 169, poz. 1386, z późn. zm.).

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min. MD/2852/08/DP/ap

Warszawa, dnia 14 listopada 2008r.

Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-219-08) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projektowana regulacja nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem

**Z up. Sekretarza
Komitetu Integracji Europejskiej**

Marek Budek

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Aleksander Grad
Minister Skarbu Państwa

GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

.....dn. 2008 - 11 - 20

**ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia

w sprawie zakresu i trybu współdziałania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa, przy wykonywaniu zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej oraz przy wydawaniu opinii prawnych z właściwymi podmiotami

Na podstawie art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) zakres i tryb współdziałania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa z organami władzy publicznej, państwowymi osobami prawnymi, państwowymi jednostkami organizacyjnymi niemającymi osobowości prawnej oraz organami jednostek samorządu terytorialnego i innymi podmiotami, którym powierzono wykonywanie zadań publicznych na podstawie ustaw lub porozumień;
- 2) zakres i tryb współdziałania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa przy wykonywaniu zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej z organami władzy publicznej;
- 3) zakres i tryb współdziałania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa przy wydawaniu opinii prawnych z organami administracji publicznej i innymi podmiotami uprawnionymi na podstawie odrębnych przepisów do reprezentowania Skarbu Państwa.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa;
- 2) Prokuraturii Generalnej – należy przez to rozumieć Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa;
- 3) Prezesie Prokuraturii Generalnej – należy przez to rozumieć również wiceprezesa Prokuraturii Generalnej;
- 4) jednostce organizacyjnej Prokuraturii Generalnej – należy przez to rozumieć Główny Urząd Prokuraturii Generalnej lub oddział Prokuraturii Generalnej, w zakresie ich właściwości;
- 5) podmiocie współdziałającym – należy przez to rozumieć, odpowiednio do przedmiotu współdziałania, organ władzy publicznej, organ administracji publicznej, organ jednostki samorządu terytorialnego, państwową osobę prawną, państwową jednostkę

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 264, poz. 2205, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162 oraz z 2009 r. Nr ..., poz. ...

organizacyjną niemającą osobowości prawnej albo inny podmiot, któremu powierzono wykonywanie zadań publicznych na podstawie ustawy lub porozumienia lub też inny podmiot uprawniony na podstawie odrębnych przepisów do reprezentowania Skarbu Państwa;

- 6) współdziałaniu bez bliższego określenia – należy przez to rozumieć współdziałanie przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa, przy wykonywaniu zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej oraz przy wydawaniu opinii prawnych.

§ 3. 1. Współdziałanie następuje między właściwą jednostką organizacyjną Prokuraturii Generalnej a podmiotem współdziałającym właściwym, w szczególności ze względu na przedmiot sprawy lub rodzaj roszczenia.

2. Ze strony Prokuraturii Generalnej właściwym do współdziałania jest Prezes Prokuraturii Generalnej albo dyrektor oddziału Prokuraturii Generalnej, do których zakresu działania należy sprawa, oraz starszy radca lub radca Prokuraturii Generalnej prowadzący sprawę.

3. O osobie starszego radcy lub radcy Prokuraturii Generalnej prowadzącego sprawę Prokuratura Generalna niezwłocznie zawiadamia podmiot współdziałający.

4. Ze strony podmiotu współdziałającego właściwą do współdziałania jest osoba reprezentująca ten podmiot lub kierownik urzędu obsługującego podmiot współdziałający albo wyznaczony pracownik podmiotu współdziałającego lub urzędu obsługującego podmiot współdziałający.

5. W przypadku wyznaczenia pracownika, o którym mowa w ust. 4, o jego osobie osoba reprezentująca podmiot współdziałający lub kierownik urzędu obsługującego ten podmiot niezwłocznie zawiadamia Prezesa Prokuraturii Generalnej albo dyrektora oddziału Prokuraturii Generalnej, do których zakresu działania należy sprawa.

§ 4. Wymiana informacji, dokumentów i innych dowodów w ramach współdziałania może następować bezpośrednio między osobami wymienionymi w § 3 ust. 2 i 4.

§ 5. 1. Informacje, dokumenty i inne dowody, wymieniane w ramach współdziałania, przekazuje się bezpośrednio przez pracowników lub inne upoważnione osoby albo za pomocą środków komunikacji elektronicznej, sieci i urządzeń telekomunikacyjnych lub operatorów świadczących usługi pocztowe.

2. Informacje i dokumenty przekazuje się Prokuraturii Generalnej i podmiotowi współdziałającemu w formie pisemnej, a inne dowody w ich naturalnej formie, za zwrotnym potwierdzeniem doręczenia.

3. Jeżeli odrębne przepisy wymagają doręczenia pisma, dokumentu lub innego dowodu w określony sposób, informacje, dokumenty i inne dowody, wymieniane w ramach współdziałania, przekazuje się w sposób określony w tych przepisach, w szczególności w formie pisemnej za zwrotnym potwierdzeniem doręczenia albo w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym znakowanym czasem, weryfikowanym za pomocą kwalifikowanego certyfikatu, którego odbiór jest urzędowo poświadczony.

4. W sprawach niecierpiących zwłoki informacje, dokumenty i inne dowody przekazuje się bezpośrednio przez pracowników lub inne upoważnione osoby albo za pomocą telefaksu lub telefonicznie, co nie wyłącza ich doręczenia w sposób określony w ust. 2 lub 3.

5. Przekazywanie informacji, dokumentów i innych dowodów, wymienianych w ramach współdziałania, następuje z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych tajemnic chronionych ustawowo.

§ 6. 1. Informacje, dokumenty i inne dowody, wymieniane w ramach współdziałania, przekazuje się w terminie umożliwiającym odpowiednio Prokuraturii Generalnej albo podmiotowi współdziałającemu zapoznanie się z nimi i podjęcie niezbędnych czynności w terminach wynikających z przepisów prawa albo wyznaczonych przez sąd, trybunał lub inny organ orzekający.

2. Jeżeli po przekazaniu Prokuraturii Generalnej informacji, dokumentów lub innych dowodów podmiot współdziałający uzyska dalsze informacje albo wejdzie w posiadanie dodatkowych dokumentów lub innych dowodów, które mogą mieć znaczenie w sprawie, podmiot współdziałający informuje o tym Prokuraturę Generalną w sposób określony w § 5 ust. 4, w dniu uzyskania informacji albo wejścia w posiadanie dokumentu lub innego dowodu, a gdyby to nie było możliwe – w następnym dniu roboczym i przekazuje je niezwłocznie Prokuraturii Generalnej.

3. Jeżeli informacjami, dokumentami lub innymi dowodami dysponuje inny podmiot niż podmiot współdziałający w sprawie, podmiot współdziałający informuje o tym Prokuraturę Generalną.

4. Przepisy ust. 1 – 3 stosuje się odpowiednio do dokonywania czynności w ramach współdziałania, w szczególności do przekazywania wniosków, zawiadomień, wezwań lub żądań.

§ 7. Właściwa jednostka organizacyjna Prokuraturii Generalnej umożliwia upoważnionemu przedstawicielowi podmiotu współdziałającego wgląd do całości materiałów zgromadzonych w sprawie (akt podręcznych) oraz na wniosek tego podmiotu udziela innych informacji dotyczących stanu sprawy.

Rozdział 2

Współdziałanie przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa

§ 8. 1. Podmiot współdziałający niezwłocznie przekazuje właściwej jednostce organizacyjnej Prokuraturii Generalnej, na jej wniosek, informacje o okolicznościach faktycznych i prawnych sprawy, w tym w szczególności o występujących w sprawie terminach procesowych i prawa materialnego, wynikających z przepisów prawa albo wyznaczonych przez sąd, trybunał lub inny organ orzekający, a także dokumenty i inne dowody mające znaczenie dla przejęcia z urzędu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną, o którym mowa w art. 8a ust. 1 ustawy.

2. Prezes Prokuraturii Generalnej albo dyrektor oddziału Prokuraturii Generalnej zawiadamia podmiot współdziałający o przejęciu z urzędu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną.

3. Po otrzymaniu zawiadomienia o przejęciu z urzędu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną podmiot współdziałający doręcza właściwej jednostce organizacyjnej Prokuraturii Generalnej całość materiałów zgromadzonych w sprawie (akta podręczne).

§ 9. 1. Wniosek o przejęcie zastępstwa procesowego Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną, o którym mowa w art. 8a ust. 1 ustawy, zawiera co najmniej:

- 1) informacje o okolicznościach faktycznych i prawnych sprawy, w tym w szczególności o występujących w sprawie terminach procesowych i prawa materialnego, wynikających z przepisów prawa albo wyznaczonych przez sąd, trybunał lub inny organ orzekający;
- 2) wskazanie okoliczności przemawiających za tym, że ochrona ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa wymaga przejęcia zastępstwa procesowego Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty i inne dowody mające znaczenie dla przejęcia na wniosek zastępstwa procesowego Skarbu Państwa.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, podmiot współdziałający przekazuje właściwej jednostce organizacyjnej Prokuraturii Generalnej.

4. Prezes Prokuraturii Generalnej albo dyrektor oddziału Prokuraturii Generalnej zawiadamia podmiot współdziałający o przejęciu na wniosek zastępstwa procesowego Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną.

5. Po otrzymaniu zawiadomienia o przejęciu na wniosek zastępstwa procesowego Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną podmiot współdziałający doręcza właściwej jednostce organizacyjnej Prokuraturii Generalnej całość materiałów zgromadzonych w sprawie (akta podręczne).

§ 10. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1, ustawy, zawiadomienie kierowane przez podmiot współdziałający do właściwej jednostki organizacyjnej Prokuraturii Generalnej o uzasadnionej potrzebie wszczęcia w imieniu Skarbu Państwa postępowania sądowego w sprawie, w której zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną jest obowiązkowe, zawiera co najmniej:

- 1) opis stanu faktycznego i stanu prawnego sprawy;
- 2) informacje niezbędne do wszczęcia w imieniu Skarbu Państwa postępowania sądowego, w szczególności o upływie terminów prawa materialnego;
- 3) stanowisko uzasadniające wszczęcie postępowania sądowego.

2. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty i inne dowody mające znaczenie dla wszczęcia w imieniu Skarbu Państwa postępowania sądowego w sprawie oraz całość materiałów zgromadzonych w sprawie (akta podręczne).

§ 11. W przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 2 ustawy, stanowisko podmiotu współdziałającego co do potrzeby podjęcia czynności przed Sądem Najwyższym odnosi się w szczególności do treści orzeczenia sądu drugiej instancji, skargi kasacyjnej wniesionej przez inną stronę (uczestnika) postępowania albo zagadnienia prawnego przedstawionego Sądowi

Najwyższemu. Do stanowiska dołącza się całość materiałów zgromadzonych w sprawie (akta podręczne).

§ 12. Podmiot współdziałający, na wniosek właściwej jednostki organizacyjnej Prokuraturii Generalnej, w sprawach, w których Prokuratura Generalna wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa, wykonuje dotyczące tego podmiotu zarządzenia sądu, trybunału lub innego organu orzekającego, w terminie określonym w tych zarządzeniach. O wykonaniu zarządzenia podmiot współdziałający informuje Prokuratorie Generalną.

§ 13. 1. Właściwa jednostka organizacyjna Prokuraturii Generalnej przekazuje niezwłocznie podmiotowi współdziałającemu:

- 1) informacje o orzeczeniu co do istoty sprawy lub o zabezpieczeniu powództwa;
- 2) prawomocne orzeczenie lub orzeczenie natychmiast wykonalne po uzyskaniu ich odpisu.

2. O orzeczeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, z którego wynika obowiązek spełnienia świadczenia przez Skarb Państwa, właściwa jednostka organizacyjna Prokuraturii Generalnej informuje podmiot współdziałający natychmiast po wydaniu takiego orzeczenia, nawet przed uzyskaniem jego odpisu, przekazując jednocześnie posiadane informacje dotyczące możliwego sposobu wykonania takiego orzeczenia.

§ 14. W przypadku wydania orzeczenia na rzecz Skarbu Państwa właściwa jednostka organizacyjna Prokuraturii Generalnej niezwłocznie przekazuje podmiotowi współdziałającemu tytuł egzekucyjny.

§ 15. Po zakończeniu wykonywania przez Prokuratorie Generalną zastępstwa procesowego Skarbu Państwa, właściwa jednostka organizacyjna Prokuraturii Generalnej zwraca podmiotowi współdziałającemu przekazane przez niego materiały zgromadzone w sprawie (akta podręczne) oraz – w miarę potrzeby – inne niezbędne dokumenty i dowody.

§ 16. 1. Wniosek Prokuraturii Generalnej o wyrażenie zgody na przekazanie do prowadzenia podmiotowi współdziałającemu sprawy lub grupy spraw, o której mowa w art. 8b ust. 1, zawiera co najmniej:

- 1) określenie sprawy lub grupy spraw;
- 2) określenie powodów uzasadniających przekazanie przez Prokuratorie Generalną podmiotowi współdziałającemu do prowadzenia sprawy lub grupy spraw, w tym wskazanie okoliczności przemawiających za tym, że ochrona ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa przemawia za takim przekazaniem;
- 3) ocenę co do występowania w sprawie lub grupie spraw istotnego zagadnienia prawnego oraz potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub rozbieżności w orzecznictwie sądów.

2. W przypadku wyrażenia przez podmiot współdziałający zgody na przekazanie przez Prokuratorie Generalną podmiotowi współdziałającemu do prowadzenia sprawy lub grupy spraw, właściwa jednostka organizacyjna Prokuraturii Generalnej przekazuje podmiotowi współdziałającemu informacje o okolicznościach faktycznych i prawnych sprawy, w tym w szczególności o występujących w sprawie terminach procesowych i prawa materialnego, wynikających z przepisów prawa albo wyznaczonych przez sąd, trybunał lub inny organ orzekający, a także całość materiałów zgromadzonych w sprawie lub grupie spraw (akta podręczne).

§ 17. 1. Wniosek o przekazanie przez Prokuratorie Generalną podmiotowi współdziałającemu do prowadzenia sprawy lub grupy spraw, o którym mowa w art. 8b ust. 1 ustawy, zawiera co najmniej:

- 1) określenie sprawy lub grupy spraw;
- 2) określenie powodów uzasadniających przekazanie przez Prokuratorie Generalną podmiotowi współdziałającemu do prowadzenia sprawy lub grupy spraw, w tym wskazanie okoliczności przemawiających za tym, że ochrona ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa przemawia za takim przekazaniem.

2. Wniosek o przekazanie przez Prokuratorie Generalną podmiotowi współdziałającemu do prowadzenia sprawy lub grupy spraw, o którym mowa w art. 8b ust. 1 ustawy, podmiot współdziałający przekazuje właściwej jednostce organizacyjnej Prokuraturii Generalnej.

3. Prezes Prokuratury Generalnej albo dyrektor oddziału Prokuratury Generalnej zawiadamia podmiot współdziałający o przekazaniu albo o odmowie przekazania do prowadzenia sprawy lub grupy spraw.

4. W przypadku uwzględnienia wniosku o przekazanie przez Prokuraturę Generalną podmiotowi współdziałającemu do prowadzenia sprawy lub grupy spraw, o którym mowa w art. 8b ust. 1 ustawy, właściwa jednostka organizacyjna Prokuratury Generalnej wraz z zawiadomieniem, o którym mowa w ust. 3, przekazuje podmiotowi współdziałającemu informacje o okolicznościach faktycznych i prawnych sprawy, w tym w szczególności o występujących w sprawie terminach procesowych i prawa materialnego, wynikających z przepisów prawa albo wyznaczonych przez sąd, trybunał lub inny organ orzekający, a także całość materiałów zgromadzonych w sprawie lub grupie spraw (akta podręczne).

Rozdział 3

Współdziałanie przy wykonywaniu zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej

§ 18. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy, wezwanie kierowane przez organ władzy publicznej do Prezesa Prokuratury Generalnej do wzięcia udziału w postępowaniu przed sądem, trybunałem lub innym organem orzekającym w stosunkach międzynarodowych zawiera co najmniej:

- 1) określenie, w jakim zakresie Prokuratura Generalna ma wziąć udział w postępowaniu;
- 2) stanowisko organu władzy publicznej w sprawie wraz z uzasadnieniem;
- 3) informacje o okolicznościach faktycznych i prawnych sprawy, w tym w szczególności o występujących w sprawie terminach procesowych i prawa materialnego, wynikających z przepisów prawa albo wyznaczonych przez sąd, trybunał lub inny organ orzekający w stosunkach międzynarodowych.

2. Do wezwania, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty i inne dowody mające znaczenie dla postępowania oraz całość materiałów zgromadzonych w sprawie (akta podręczne).

§ 19. 1. Wniosek o przejęcie zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej przez Prokuraturę Generalną w postępowaniu przed sądem, trybunałem lub innym organem orzekającym w stosunkach międzynarodowych, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy, zawiera co najmniej:

- 1) informacje o okolicznościach faktycznych i prawnych sprawy, w tym w szczególności o występujących w sprawie terminach procesowych i prawa materialnego, wynikających z przepisów prawa albo wyznaczonych przez sąd, trybunał lub inny organ orzekający w stosunkach międzynarodowych;
- 2) wskazanie okoliczności przemawiających za tym, że ochrona ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa wymaga przejęcia zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej przez Prokuraturę Generalną.

2. Do wniosku o przejęcie zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej przez Prokuraturę Generalną w postępowaniu przed sądem, trybunałem lub innym organem orzekającym w stosunkach międzynarodowych, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy, dołącza się dokumenty i inne dowody mające znaczenie dla przejęcia zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej oraz całość materiałów zgromadzonych w sprawie (akta podręczne).

3. Wniosek o przejęcie zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej przez Prokuraturę Generalną w postępowaniu przed sądem, trybunałem lub innym organem orzekającym w stosunkach międzynarodowych, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy, podmiot współdziałający przekazuje właściwej jednostce organizacyjnej Prokuratury Generalnej.

4. Prezes Prokuratury Generalnej albo dyrektor oddziału Prokuratury Generalnej zawiadamia podmiot współdziałający o przejęciu zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej przez Prokuraturę Generalną.

§ 20. Jeżeli wykonywanie zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej w postępowaniu przed sądem, trybunałem lub innym organem orzekającym w stosunkach międzynarodowych polecił Prezes Rady Ministrów lub minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, podmiot współdziałający z własnej inicjatywy albo na wniosek właściwej jednostki organizacyjnej Prokuratury Generalnej przekazuje jej co najmniej:

- 1) stanowisko organu w sprawie wraz z uzasadnieniem;
- 2) informacje o okolicznościach faktycznych i prawnych sprawy, w tym w szczególności o występujących w sprawie terminach procesowych i prawa materialnego, wynikających z

przepisów prawa albo wyznaczonych przez sąd, trybunał lub inny organ orzekający w stosunkach międzynarodowych.

2. Do materiałów, o których mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty i inne dowody mające znaczenie dla postępowania oraz całość materiałów zgromadzonych w sprawie (akta podręczne).

Rozdział 4

Współdziałanie przy wydawaniu opinii prawnych

§ 21. Wniosek podmiotu współdziałającego o wydanie przez Prokuratorię Generalną opinii prawnej, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy, zawiera co najmniej:

- 1) określenie zagadnienia, które ma być przedmiotem opinii prawnej;
- 2) stanowisko podmiotu współdziałającego co do zagadnienia, które ma być przedmiotem opinii prawnej;
- 3) informacje i dokumenty istotne dla sprawy, a w szczególności opinie prawne, opinie biegłych i innych specjalistów oraz orzeczenia, decyzje lub inne stanowiska wydane lub podjęte wcześniej w sprawie lub ze sprawą związane, a w przypadku opiniowania projektu umowy, której stroną jest lub ma być Skarb Państwa, również informacje i dokumenty dotyczące okoliczności poprzedzających lub będących podstawą sporządzenia projektu umowy, a w szczególności protokołów z przebiegu negocjacji, listów intencyjnych, złożonych ofert oraz zawartych wcześniej umów mających związek z opiniowanym projektem.

§ 22. Wniosek o wydanie opinii prawnej, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy, podmiot współdziałający przekazuje właściwej jednostce organizacyjnej Prokuratorii Generalnej.

§ 23. Prokuratoria Generalna może wystąpić do podmiotu współdziałającego o uzupełnienie wniosku o wydanie opinii prawnej, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy, w terminie umożliwiającym skorzystanie z ewentualnej odmowy wydania opinii prawnej, o której mowa w art. 10 ust. 3 ustawy, a także zwrócić się do tego podmiotu o przekazanie określonych informacji lub dokumentów niezbędnych do sporządzenia opinii.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 24. Przepisy rozporządzenia stosuje się do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia o zmianie ustawy o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...) na zasadach określonych w art. 2 tej ustawy.

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾

PREZES RADY MINISTRÓW

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie zakresu i trybu współdziałania Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa z podmiotami reprezentującymi Skarb Państwa (Dz. U. Nr 46, poz. 330), które utraciło moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 3 ustawy z dnia o zmianie ustawy o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

UZASADNIENIE

Konieczność wydania projektowanego rozporządzenia wynika ze zmiany art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417, z późn. zm.), dokonanej mocą art. 1 pkt 15 ustawy z dnia o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...). Przepis ten zawiera upoważnienie do wydania przez Prezesa Rady Ministrów rozporządzenia w sprawie współdziałania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa z właściwymi podmiotami przy dokonywaniu przez nią czynności należących do jej ustawowego zakresu działania.

Projektowane rozporządzenie zastąpi dotychczas obowiązujące rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie zakresu i trybu współdziałania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa z podmiotami reprezentującymi Skarb Państwa (Dz. U. Nr 46, poz. 330).

W stosunku do dotychczasowego brzmienia art. 24 ust. 5 ustawy, poszerzeniu uległ zakres aktu wykonawczego, który oprócz określenia zakresu i trybu współdziałania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa z organami władzy publicznej, państwowymi osobami prawnymi, państwowymi jednostkami organizacyjnymi niemającymi osobowości prawnej oraz organami jednostek samorządu terytorialnego i innymi podmiotami, którym powierzono wykonywanie zadań publicznych na podstawie ustaw lub porozumień, a także przy braniu udziału w postępowaniach przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi w stosunkach międzynarodowych na wezwanie organu władzy publicznej, obecnie reguluje również:

- zakres i tryb współdziałania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa przy wykonywaniu zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej w postępowaniach przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi w stosunkach międzynarodowych z organami władzy publicznej (wykonywanego na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy)
- zakres i tryb współdziałania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa przy wydawaniu opinii prawnych z organami administracji publicznej i innymi podmiotami uprawnionymi na podstawie odrębnych przepisów do reprezentowania Skarbu Państwa (wydawanych na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy).

Uregulowania projektowanego rozporządzenia, w części dotyczącej współdziałania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa, stanowią w zasadzie powtórzenie regulacji obowiązującego dotychczas rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie zakresu i trybu współdziałania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa z podmiotami reprezentującymi Skarb Państwa (Dz. U. Nr 46, poz. 330). Modyfikacji i uzupełnieniom uległy przepisy odnoszące się do:

- przejmowania przez Prokuratorę Generalną Skarbu Państwa zastępstwa procesowego Skarbu Państwa w każdej sprawie, jeżeli wymaga tego ochrona ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa (w konsekwencji dodania art. 8a ustawy);
- przekazywania przez Prokuratorę Generalną Skarbu Państwa podmiotowi reprezentującemu Skarb Państwa do prowadzenia sprawy lub grupy spraw, w których nie występuje istotne zagadnienie prawne oraz potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub rozbieżności w orzecznictwie sądów (w konsekwencji dodania art. 8b ustawy).

Bez zmian powtórzone zostały przepisy dotyczące brania udziału przez Prokuratorę Generalną Skarbu Państwa w postępowaniach przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi w stosunkach międzynarodowych. Natomiast novum stanowią przepisy odnoszące się do wykonywania przez Prokuratorę Generalną Skarbu Państwa zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej w postępowaniach przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi w stosunkach międzynarodowych, co jest następstwem nowego brzmienia art. 7 ustawy.

Zupełnie nowe są też przepisy dotyczące współdziałania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa przy wydawaniu opinii prawnych, w tym także opinii do projektów umów krajowych i międzynarodowych, których stroną jest lub ma być Skarb Państwa, co z kolei jest konsekwencją rozszerzenia zakresu upoważnienia ustawowego art. 25 ust. 4 pkt 3 ustawy.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projektowana regulacja prawna oddziałuje bezpośrednio na Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa. Wpływa również na działalność współdziałających z Prokuratorią Generalną Skarbu Państwa organów władzy publicznej, organów administracji publicznej, organów jednostek samorządu terytorialnego, państwowych osób prawnych, państwowych jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, a także innych podmiotów, którym powierzono wykonywanie zadań publicznych na podstawie ustaw lub porozumień oraz które są uprawnione na podstawie przepisów prawa do reprezentowania Skarbu Państwa.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie opublikowane na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w Biuletynie Informacji Publicznej, zgodnie z art. 5 ustawy, ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. Nr 169, poz. 1414). Zainteresowanie pracami nad projektem, w trybie art. 7 ust. 1 wymienionej ustawy, zgłosili

3. Wpływ projektowanej regulacji na sektor finansów publicznych

Wejście w życie projektowanej regulacji nie spowoduje konieczności wydatkowania dodatkowych środków finansowych przez jednostki sektora finansów publicznych.

4. Wpływ projektowanej regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja prawna nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ projektowanej regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Projektowana regulacja prawna pozostaje bez wpływu na przedsiębiorczość oraz konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ projektowanej regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja prawna pozostaje bez wpływu na sytuację regionów i rozwój regionalny.

7. Stosunek projektowanej regulacji do prawa Unii Europejskiej

Projektowana regulacja prawna nie jest objęta prawem Unii Europejskiej, a problematyka w niej ujęta jest pozostawiona swobodnemu uznaniu państw członkowskich. Projekt rozporządzenia nie wymaga notyfikacji, o której mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz.U. Nr 169, poz. 1386 z późn. zm.).

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia

**w sprawie wysokości wynagrodzenia zasadniczego i stawek dodatku funkcyjnego
radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa**

Na podstawie art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się kwoty wynagrodzenia zasadniczego radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa:

Lp.	Stanowisko	Wynagrodzenie zasadnicze (w złotych)
1	2	3
1	Radca	4.660–7.570
2	Starszy radca	5.500–8.920

§ 2. Ustala się stawki dodatku funkcyjnego dla osób pełniących w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa funkcje:

Lp.	Pełniona funkcja	Stawka dodatku funkcyjnego do (w złotych)
1	2	3
1	Dyrektor oddziału	2.950
2	Dyrektor departamentu, rzecznik dyscyplinarny	2.150
3	Wicedyrektor departamentu	1.450
4	Naczelnik wydziału, wizytator	1.050
5	Członek Komisji Dyscyplinarnej i Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej	850

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

PREZES RADY MINISTRÓW

-
- 1) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 264, poz. 2205, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162 oraz z 2009 r. Nr ..., poz.
- 2) Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 2008 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia zasadniczego i stawek dodatku funkcyjnego dla radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 73, poz. 428), które utraciło moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 3 ustawy z dnia o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

UZASADNIENIE

Konieczność wydania projektowanego rozporządzenia wynika ze zmiany art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417, z późn. zm.), dokonanej mocą art. 1 pkt 16 lit. b ustawy z dnia o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...). Przepis ten zawiera upoważnienie do wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia określającego kwoty wynagrodzenia zasadniczego radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa oraz stawki dodatku funkcyjnego dla osób pełniących w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa funkcje dyrektora oddziału, dyrektora i wicedyrektora departamentu, naczelnika wydziału, wizytatora, rzecznika dyscyplinarnego oraz członka komisji dyscyplinarnej i odwoławczej komisji dyscyplinarnej.

Projektowane rozporządzenie zastąpi dotychczas obowiązujące rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 2008 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia zasadniczego i stawek dodatku funkcyjnego dla radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 73, poz. 428), które utraci moc z dniem wejścia w życie tego rozporządzenia, na podstawie art. 3 ustawy z dnia o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

W stosunku do dotychczasowego brzmienia art. 43 ust. 2 ustawy, zmianie uległa zasada ustalania wynagrodzeń zasadniczych i dodatków funkcyjnych dla radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w ten sposób, że wynagrodzenie zasadnicze nie może przekraczać 130 % wynagrodzenia zasadniczego w najwyższej stawce awansowej odpowiednio sędziego sądu okręgowego i sędziego sądu apelacyjnego, a najwyższy dodatek funkcyjny nie może przekraczać kwoty dodatku funkcyjnego przewidzianego dla prezesa odpowiedniego sądu.

Kierując się tą wytyczną, a także uwzględniając aktualne brzmienie art. 91 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 z późn. zm.) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie stawek podstawowych wynagrodzenia zasadniczego sędziów sądów powszechnych, asesorów i aplikantów sądowych oraz stawek dodatku funkcyjnego sędziów (Dz. U. Nr 83, poz. 761 z późn. zm.), w projekcie rozporządzenia powtórzono kwoty występujące w aktualnie obowiązującym rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 2008 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia zasadniczego i stawek dodatku funkcyjnego dla radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 73, poz. 428), oparte na kwocie bazowej dla sędziów wskazanej w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy budżetowej na rok 2008 z dnia 23 stycznia 2008 r. (Dz. U. Nr 19, poz. 117).

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projektowana regulacja prawna oddziałuje bezpośrednio na Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie opublikowany na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w Biuletynie Informacji Publicznej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. Nr 169, poz. 1414), Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia, w trybie art. 7 ust. 1 wymienionej ustawy, zgłosili

3. Wpływ projektowanej regulacji na sektor finansów publicznych

Wejście w życie projektowanej regulacji nie spowoduje konieczności wydatkowania dodatkowych środków finansowych przez jednostki sektora finansów publicznych. Rozporządzenie nie zmienia stawek wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego dla radców i starszych radców Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa, a środki na ten cel są przewidziane w projekcie budżetu państwa na 2009 rok.

4. Wpływ projektowanej regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja prawna nie wpływa na rynek pracy.

5. Wpływ projektowanej regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Projektowana regulacja prawna pozostaje bez wpływu na przedsiębiorczość oraz konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ projektowanej regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja prawna pozostaje bez wpływu na sytuację regionów i rozwój regionalny.

7. Stosunek projektowanej regulacji do prawa Unii Europejskiej

Projektowana regulacja prawna nie jest objęta prawem Unii Europejskiej, a problematyka w niej ujęta jest pozostawiona swobodnemu uznaniu państw członkowskich. Projekt rozporządzenia nie wymaga notyfikacji, o której mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz.U. Nr 169, poz. 1386 z późn. zm.).